

Ik heb net de corona-updates kunnen lezen via de website. Fijn, nu heb ik eindelijk het gevoel mee te zijn met wat er leeft in heel De Wingerd. Eerder voelde ik me afgesneden van de collega's, ik wist niet hoe het in de andere woningen ging, maakte het meeleven met hen moeilijker. Een korte babbel op gepaste afstand met collega's in de kledkamer, deed zeker deugd, maar gaf toch maar een beperkt beeld van hoe het met de rest van De Wingerd ging. Het lezen van de korte en duidelijke info en de getuigenissen geeft mij een groter gevoel van saamhorigheid. Sommige van de getuigenissen hebben me geraakt. Dit helpt om het zelf ook beter aan te kunnen. Ik weet wel dat ik er niet alleen voor sta, maar toch had ik het blijkbaar nodig dit ook te kunnen zien/lezen.

Ook de paraatheid van de zorgcoördinator gisteren en de andere dagen is een grote steun! Dank je wel dat je er bent voor ons en de bewoners telkens we je nodig hebben. Je ziet onze noden en probeert die zo goed mogelijk op te lossen. Waar jij de energie vandaan blijft halen is me een raadsel.

Het zijn moeilijke tijden; de angst om besmetting met het coronavirus op te lopen en deze door te geven aan de kwetsbaren om mij heen valt mij het zwaarst. Vandaar dat ik misschien extreem voorzichtig ben. Ik hoop dat er snel weer getest kan worden zodat we niet onnodig ongerust hoeven zijn bij elke hoest en temperatuursverhoging.

Ik ben blij dat ik mijn werk op de woning kan blijven doen met de nodige steun van de stagiairs en de kine: wat een geweldige aanwinst voor ons team!. Dat de bewoners er zelf zo rustig onder blijven en eigenlijk vooral hun gewone zelf blijven, doet me veel deugd. Zij helpen mij om de rust in mijzelf te kunnen bewaren om er dan weer voor hen te kunnen zijn. Gevraagd worden om een stervensritueel te doen in deze tijden, vond ik een voorrecht. Ik werd weer aangesproken op mijn sterkte en mocht er zijn voor een familie verscheurd van verdriet om het naderende afscheid van hun echtgenoot en vader. Het ritueel met vier familieleden buiten aan het raam en de echtgenote naast het bed was bijzonder, hun liefde en bewondering voor die man was zo duidelijk voelbaar! Een stervensritueel voorgaan raakt me altijd, het maakt me stil. Is het omdat dan hemel en aarde elkaar even lijken te raken?

Omdat ik dan even Gods aanwezigheid door mij heen mag laten gaan?

Het leven en sterven in De Wingerd gaan voort, corona of niet. Families blijven hun bewoner graag zien. Collega's geven nog meer van henzelf ondanks de moeilijke omstandigheden. Wellicht helpt deze crisis ons om anders te gaan kijken naar ons leven, naar ons werken, naar onszelf? Hopelijk komen we er beter uit dan dat we erin gingen.

Lieve groet,

Jeannette